

Stary, atlantydzki krzyż egipski ANKH

Anch, ankh ("cruX ansata", "krzyż egipski") w mitologii egipskiej hieroglif oznaczający życie, któremu nadano magiczne znaczenie; później jedna z form krzyża.

Wyglądem przypomina duże **T** z pętlą lub kółkiem (trzymany przez bogów) u góry. Stał się egipskim znakiem życia oraz symbolem i atrybutem wszystkich wiecznie żyjących bóstw. W symbolice i wierzeniach starożytnego Egiptu, symbol ten miał dawać (poprzez emanowanie energii ze swego wnętrza) nieśmiertelność i wieczne zdrowie. Był też symbolem zjednania z bogami w zaświatach, dając tym samym wieczne i szczęśliwe życie. Posiadaczami „życia wiecznego” były bóstwa, które obdarzały nim śmiertelnych. Faraon przedstawiany razem z bóstwami, trzymał w dłoni taki znak, co miało podkreślać jego boską naturę. Symboliczne przedstawienie faraona Senwoserta trzymającego dwa ankh na piersi obrazuje jego posiadanie (jako niosącego życie swego ludu), a także jego (ankh) dawanie (strumienia ankh) za pośrednictwem bogów. Jako jeden z 7 amuletów starożytnego świata (najsilniejszy) stanowił potężny talizman chroniący noszącego przed złymi siłami degeneracji i upadku, destrukcji i niebezpieczeństwa.

We Wczesnym Okresie Dynastycznym ankh utożsamiano z Izis oraz Ozyrysem. Zaokrąglona część Ankh reprezentuje także kobiecy aspekt lub Łono, podczas gdy wydłużona część przedstawia aspekt męski lub Fallusa. Te dwa święte aspekty splatają się ze sobą i czynią życie. Zaokrąglony koniec symbolizował też wieczne życie, a krzyż poniżej plan materialny. Ankh jako podobny kluczowi reprezentuje też klucz do wiecznego życia po śmierci. Dlatego też ankh utożsamiano również z rzeczami materialnymi takimi jak: woda (w Egipcie wierzono, że woda regeneruje życie), powietrze czy Słońce. Z powodu swego potężnego wyglądu był używany w wielu wierzeniach religijnych i rytuałach, które wiązały się z królewskością. Był głównym artefaktem w skarbcu Tutankhumuna. Trzymany przy nosie zmarłych faraonów miał reprezentować oddech życia, który dany zostanie przez Bogów w zaświatach.

Przetrwał jako ikona posiadająca mistyczną potęgę aż do początków chrześcijaństwa. Ankh wykonywano z metalu, gliny lub drewna. Energia emanująca z krzyża Ankh może być pochłaniana w bezpośredniej bliskości. Służy on jako antena albo przewodnik dla boskiej siły dostarczającej energii życia, która przenika Wszechświat. Krzyż swymi czterema ramionami pobiera i rozprzestrzenia dobrą energię Kosmosu, wzmacnia dopływ i przepływ pól bioenergii. Dżety działają jako wzmacniacze przenoszące bioenergię ku głowie poprzez wszystkie czakramy, filtrując równocześnie dopływ energii destrukcyjnych, a tym samym wzmacniają organizm i jego siłę życiową.

Identyczny krzyż, zwany krzyżem z kokardką, dla starożytnych pogan był symbolem pogardy dziewictwa i wyboru partnera według osobistego uznania.